

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Paragraffer 1—2 (se Tillæg C. Sp. 285) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Aldersrente.

Forhandlingen genoptoges.

Hegelund-Lange: Det er ikke min Hensigt i synderlig Grad at bidrage til Forlængelsen af denne Forhandling. Som jeg allerede forleden tillod mig at udtale, er der ikke Uenighed imellem Partierne om Principperne i Lovforslaget. Fra alle Sider er man gaaet ind paa at behandle Spørgsmaalet indenfor den af Ministeren givne Ramme. Man er ogsaa gaaet ind paa at acceptere de Forbedringer, som efter min Mening er foretaget i denne Ramme, fra Spørgsmaalet sidste Gang var til Behandling her i Tinget, men fra forskellige Sider er det udtalt, at man kunde ønske Ændringer i det Indhold, Ministeren har anbragt i denne Ramme.

Først og fremmest maa det siges, at denne Ramme indeholder et meget stort Beløb af Penge, og adskillige ærede Medlemmer, som har haft Ordet, ogsaa ærede Medlemmer af mit Parti, f. Eks. de Herrer Kr. Kristensen, Hedegaard og Mads Gram, har stærkt fæstet deres Opmærksomhed ved de Vanskeligheder, som rent økonomisk set kan opstaa ikke blot for Statskassen, men maaske i allerførste Række for Kommunerne ved de Merudgifter, som vil flyde af denne Lov. Jeg har allerede som Ordfører peget paa, at det er en Svaghed, men en uundgaaelig Svaghed ved dette Lovforslag, at ingen med fuldkommen Sikkerhed kan sige, hvor meget Lovens Udførelse i Praksis vil komme til at koste. Jeg har peget paa, at en Mand som Professor Birek i sin Tid indrømmede, at det var ugørligt, at man maatte nøjes med et ret flydende Skøn. Jeg tror imidlertid, man med Rette kan sige, at det her fremsatte Lovforslag tenderer noget mere i Retning af rimelige Udgifter end det Lovforslag, vi sidst behandlede her.

Jeg har nogle enkelte Bemærkninger som Replik til Udtalelser, der er fremkom-

met direkte til mig. Det ærede Medlem Hr. Vesterager udtalte paa sit Partis Vegne, at han var en Modstander af den Rest af Skønnet, som er blevet opretholdt derigennem, at det i Lovforslaget tillades Hjælpekasserne at yde Bidrag ogsaa til Folk, der nyder Aldersrente, idet der dog, saaledes som det er fremhævet i Bemærkningerne, her tænkes paa de ganske særlige Omstændigheder, hvor vedkommende, som andre Medborgere, paa Grund af Sygdom eller anden Ulykke er kommet i en øjeblikkelig Forlegenhed. Det ærede Medlem Hr. Vesterager mente, at Venstre i Virkeligheden var gaaet for vidt i sine Indrømmelser til Skønnet. Jeg tror, at Erfaringerne vil overbevise det ærede Medlem om, at det ikke er Tilfældet, og naar det ærede Medlem vil fremstille mine Udtalelser, som om jeg havde udtalt mig for, at det var nødvendigt at opretholde et skønsmæssigt Tillæg til Aldersrenten, var denne Gengivelse af mine Ord ikke fuldkommen korrekt. Jeg pegede udtrykkeligt paa, at Venstre havde ønsket at gaa saa langt bort fra Skønnet, som i det hele taget muligt, men at vi allerede, da Sagen sidst var til Behandling her i Tinget, ud fra vore praktiske Overvejelser havde indrømmet, at det vilde blive nødvendigt at bevare en lille Ventil, og her er det ejendommelige, at paa det Tidspunkt var det ærede Medlems Parti gennem sin daværende Ordfører fuldkommen enig med Venstre i saa Henseende. Hvis det ærede Medlem Hr. Vesterager vil gøre sig den Ulejlighed at gennemlæse, hvad det konservative Partis daværende Ordfører, Hr. Professor Birek, udtalte om Skønnet, vil han se, at Professor Birek den Gang udtrykkeligt udtalte: Jeg vil indrømme, at der er Punkter, hvor der er Brug for et Skøn, men saa udtalte han sig tillige for, at der bør være en vis Fasthed, en vis Regulering af dette Skøn, og det er netop dette, vi har opnaaet gennem Ministerens meget bestemt formulerede Krav om, at denne Understøttelse kun maa ydes efter de almindelige Hjælpekasseregler, altsaa under ganske særlige Nødstilstande for vedkommende Aldersrentenyder.

Der var et andet Punkt, hvor det ærede Medlem Hr. Vesterager tog et Standpunkt, som jeg heller ikke tror, det er muligt at opretholde, det var, da han i sit sidste Indlæg hævdede, at man fra det konservative Folkepartis Side, for at gaa med til dette Lovforslag, maatte kræve at faa et klart Overblik over de økonomiske Byrder, som dette Lovforslag vilde paaføre Samfundet. Dette er, som jeg allerede tidligere har tilladt mig at udtale, umuligt, og denne Ind-